

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 58

3. srpna 2015

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2015/C 254/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*. 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2015/C 254/02 Věc C-159/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 7. dubna 2015 – Franz Lesar 2

2015/C 254/03 Věc C-163/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 9. dubna 2015 – Youssef Hassan v. Breiding Vertriebsgesellschaft mbH 3

2015/C 254/04 Věc C-183/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. dubna 2015 – TSI GmbH v. Hauptzollamt Aachen 3

2015/C 254/05 Věc C-185/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno Sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 22. dubna 2015 – Marja Kostanjevec v. F&S LEASING, GmbH 4

2015/C 254/06 Věc C-186/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Münster (Německo) dne 24. dubna 2015 – Kreissparkasse Wiedenbrück v. Finanzamt Wiedenbrück 5

2015/C 254/07	Věc C-195/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 29. dubna 2015 – Pierre Mulhaupt, jako insolvenční správce společnosti Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)	5
2015/C 254/08	Věc C-209/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 6. května 2015 – Korpschef van politie v. W.F. de Munk	6
2015/C 254/09	Věc C-214/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 11. května 2015 – Município de Vila Pouca de Aguiar v. Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda	7
2015/C 254/10	Věc C-226/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2015 Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-378/13, APAL a Star Fruit v. OHIM	7
2015/C 254/11	Věc C-230/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 20. května 2015 – Brite Strike Technologies Inc. v. Brite Strike Technologies SA.	8
2015/C 254/12	Věc C-238/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal administratif (Lucembursko) dne 22. května 2015 – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angerlo Linares Verruga v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche	9
2015/C 254/13	Věc C-244/15: Žaloba podaná dne 27. května 2015 – Evropská komise v. Řecká republika	10
2015/C 254/14	Věc C-253/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2015 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT v. Rada Evropské unie	10
2015/C 254/15	Věc C-254/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2015 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-413/13, City Cycle Industries v. Rada Evropské unie.	11
2015/C 254/16	Věc C-259/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2015 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT v. Rada Evropské unie	12
2015/C 254/17	Věc C-260/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2015 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-413/13, City Cycle Industries v. Rada Evropské unie.	13
2015/C 254/18	Věc C-270/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2015 Belgickým královstvím proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-538/11, Belgie v. Komise	14
Tribunál		
2015/C 254/19	Věc T-260/15: Žaloba podaná dne 22. května 2015 – Iberdrola v. Komise.	16
2015/C 254/20	Věc T-263/15: Žaloba podaná dne 15. května 2015 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. Komise	16
2015/C 254/21	Věc T-264/15: Žaloba podaná dne 8. května 2015 – Gameart v. Komise.	17

2015/C 254/22	Věc T-296/15: Žaloba podaná dne 5. června 2015 – Industrias Químicas del Vallés v. Komise	19
2015/C 254/23	Věc T-299/15: Žaloba podaná dne 8. června 2015 – Nova v. Komise	20
2015/C 254/24	Věc T-317/15: Žaloba podaná dne 18. června 2015 – Itálie v. Komise	21
2015/C 254/25	Věc T-320/15: Žaloba podaná dne 19. června 2015 – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA v. Komise	22

Soud pro veřejnou službu

2015/C 254/26	Věc F-55/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 25. června 2015 – EE v. Komise „Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Návrhové žádání znějící na zrušení — Postup obnovení smlouvy — Článek 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie — Právo být vyslechnut — Porušení — Návrhové žádání znějící na náhradu škody — Nemajetková újma“	24
2015/C 254/27	Věc F-67/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (samosoudce) ze dne 25. června 2015 – Mikulik v. Rada „Veřejná služba — Úředníci — Zkušební doba — Prodloužení zkušební doby — Propuštění na konci zkušební doby — Zkušební doba uskutečněná za nezákonných podmínek“	24
2015/C 254/28	Věc F-139/14: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 22. června 2015 – van Ourdenaarden v. Parlament „Veřejná služba — Úředníci — Dovolena za kalendářní rok — Převod omezený na dvanáct dní — Kompenzace — Důchodový výměr — Nezpochybnění ve lhůtě — Neexistence nových a podstatných skutečností — Článek 81jedinacího řádu — Zjevně nepřipustná žaloba“	25

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2015/C 254/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 245, 27.7.2015

Dřívější publikace

Úř. věst. C 236, 20.7.2015

Úř. věst. C 228, 13.7.2015

Úř. věst. C 221, 6.7.2015

Úř. věst. C 213, 29.6.2015

Úř. věst. C 205, 22.6.2015

Úř. věst. C 198, 15.6.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 7. dubna 2015 – Franz Lesar

(Věc C-159/15)

(2015/C 254/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Franz Lesar

Žalovaný orgán: Personální úřad zřízený u představenstva společnosti Telekom Austria AG

Předběžné otázky

Musí být čl. 2 odst.1 a 2 písm. a) a čl. 6 odst.1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, – podle níž se doba učebního poměru a doba odpracovaná jako smluvní zaměstnanec Spolku, za kterou bylo nutno platit příspěvky na povinné důchodové pojištění,

- a) započte pro účely dosažení úřednického důchodu jako náhradní doba za doby předcházející nástupu do služby, kterou je třeba zohlednit pro účely důchodových práv, pokud následovala po dovršení osmnáctého roku života, přičemž Spolek v tomto případě obdrží podle práva sociálního zabezpečení za započtení těchto dob od instituce sociálního pojištění příspěvek za převod; naproti tomu,
- b) se tato doba pro účely dosažení úřednického důchodu jako náhradní doba za doby předcházející nástupu do služby, kterou je třeba zohlednit pro účely důchodových práv, nezapočte, pokud předcházela dovršení osmnáctého roku života, přičemž v případě, že započtení není provedeno, se za taková období Spolku neposkytuje příspěvek za převod a příspěvky na důchodové pojištění se vrací pojištěnci, – zejména pokud se zohlední, že v případě dodatečného započtení těchto období vynuceného unijním právem by instituce sociálního pojištění měla možnost od úředníka požadovat zpětné vrácení vrácené částky, a že instituci sociálního pojištění by dodatečně vznikla povinnost poskytnout Spolku příspěvek za převod?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 9. dubna 2015 – Youssef Hassan v. Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

(Věc C-163/15)

(2015/C 254/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Youssef Hassan

Žalovaný: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 23 odst. 1 první věta nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ uplatnění nároků vyplývajících z porušení ochranné známky Společenství nabyvatelem licence, který není zapsán v rejstříku ochranných známek Společenství?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání čl. 23 odst. 1 první věta nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství vnitrostátní právní praxi, podle níž nabyvatel licence může prosazovat nároky majitele ochranné známky vůči porušitelům prostřednictvím oprávnění vést řízení vlastním jménem o právo jiného (Prozessstandschaft)?

⁽¹⁾ Úř. Vest. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. dubna 2015 – TSI GmbH v. Hauptzollamt Aachen

(Věc C-183/15)

(2015/C 254/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TSI GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Aachen

Předběžná otázka

Musí být Kombinovaná nomenklatura v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008⁽²⁾, vykládána v tom smyslu, že typ aerodynamických ultrařálových analyzátorů velikosti částic a ručních počítadel částic, který je blíže popsán v usnesení, je nutno zařadit do podpoložky 9027 10 10?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, Úř. věst. L 291, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno Sodišče Republike Slovenije (Slovinsko)
dne 22. dubna 2015 – Marja Kostanjevec v. F&S LEASING, GmbH**

(Věc C-185/15)

(2015/C 254/05)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno Sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marjan Kostanjevec

Žalovaná: F&S LEASING GmbH.

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem vzájemné žaloby ve smyslu čl. 6 odst. 3 nařízení č. 44/2001⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i návrh podaný jako vzájemná žaloba podle vnitrostátního práva poté, co byl v dovolacím řízení zrušen pravomocný a vykonatelný rozsudek, jenž byl vydán v řízení o původní žalobě odpůrkyně, a tatáž věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání, ale navrhovatel se ve své vzájemné žalobě založené na bezdůvodném obohacení domáhá vrácení částky, kterou byl povinen zaplatit na základě zrušeného rozsudku vydaného v řízení o původní žalobě odpůrkyně?
- 2) Musí být pojem „věci týkající se smlouvy uzavřené spotřebitelem“ uvedený v čl. 15 odst. 1 nařízení č. 44/2001 vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i případ, kdy spotřebitel podá svůj návrh, kterým uplatňuje nárok založený na bezdůvodném obohacení, jako vzájemnou žalobu podle vnitrostátního práva, spojenou s původní žalobou, která se však týká věci související se smlouvou uzavřenou spotřebitelem ve smyslu uvedeného ustanovení nařízení č. 44/2001, a kterým se navrhovatel – spotřebitel – domáhá vrácení částky, již byl povinen zaplatit na základě rozsudku (následně) zrušeného, jenž byl vydán v řízení o původní žalobě odpůrkyně, a tedy vrácení částky vyplývající z věci týkající se smluv uzavřených spotřebitelem?
- 3) Pokud ve výše uvedeném případě není možné založit příslušnost na pravidlech týkajících se příslušnosti k rozhodování o vzájemné žalobě, ani na pravidlech týkajících se příslušnosti ve věcech spotřebitelských smluv,
 - a) musí být pojem „případy, kdy předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy“ podle čl. 5 odst. 1) nařízení č. 44/2001 vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i návrh, v rámci kterého navrhovatel uplatňuje nárok založený na bezdůvodném obohacení, který je však podán jako vzájemná žaloba podle vnitrostátního práva, spojená s původní žalobou odpůrkyně, která se týká smluvního vztahu mezi stranami, kde předmětem nároku založeného na bezdůvodném obohacení je vrácení částky, kterou byl navrhovatel povinen zaplatit na základě rozsudku (následně) zrušeného, jenž byl vydán v řízení o původní žalobě odpůrkyně, a tedy vrácení částky vyplývající ze sporu, jehož předmět tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy;

a pokud je možné odpovědět na předchozí otázku kladně,

 - b) musí být ve výše uvedeném případě příslušnost podle místa plnění ve smyslu čl. 5 odst. 1) nařízení č. 44/2001 zkoumána na základě pravidel týkajících se plnění závazků vyplývajících z nároku založeného na bezdůvodném obohacení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Münster (Německo) dne 24. dubna 2015 – Kreissparkasse Wiedenbrück v. Finanzamt Wiedenbrück

(Věc C-186/15)

(2015/C 254/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Münster

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kreissparkasse Wiedenbrück

Žalovaný: Finanzamt Wiedenbrück

Předběžné otázky

- 1) Jsou členské státy povinny použít pravidlo o zaokrouhlování obsažené v čl. 175 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, pokud je odpočitatelný podíl vypočten podle jedné ze zvláštních metod čl. 173 odst. 2 písm. a), b), c) nebo d) této směrnice?
- 2) Jsou členské státy povinny použít pravidlo o zaokrouhlování obsažené v čl. 175 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty v případě opravy odpočitatelné daně na vstupu podle článku 184 a násled. směrnice 2006/112/ES, pokud se odpočitatelný podíl vypočte ve smyslu čl. 175 odst. 1 směrnice podle jedné ze zvláštních metod čl. 173 odst. 2 písm. a), b), c) nebo d) této směrnice, resp. podle čl. 17 odst. 5 třetího pododstavce písm. a), b), c) nebo d) Šesté směrnice Rady 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně?
- 3) Jsou členské státy povinny provést opravu odpočtu daně na vstupu podle článku 184 a násled. směrnice 2006/112/ES za použití pravidla o zaokrouhlování – 2. otázka – tak, že odpočet daně na vstupu, u něhož má být provedena oprava, se zaokrouhlí ve prospěch osoby povinné k dani na celé procento směrem nahoru nebo dolů?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 29. dubna 2015 – Pierre Mulhaupt, jako insolvenční správce společnosti Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

(Věc C-195/15)

(2015/C 254/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Pierre Mulhaupt, jako insolvenční správce společnosti Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

Další účastníci řízení: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Předběžné otázky

Zahrnuje pojem věcného práva ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení⁽¹⁾ takovou vnitrostátní právní úpravu, jakou je právní úprava obsažená v § 12 Grundsteuergesetz (zákon o dani z nemovitostí) ve spojení s § 77 odst. 2 první větou Abgabenordnung (zákon o správě daní a poplatků), podle níž pohledávky týkající se daně z nemovitostí ze zákona vážnou na pozemku jako veřejné břemeno a vlastník musí v souvislosti s nimi strpět na nemovitosti nucený výkon?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 6. května 2015 – Korpschef van politie v. W.F. de Munk

(Věc C-209/15)

(2015/C 254/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: Korpschef van politie

Žalovaná: W.F. de Munk

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 7 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 19 Barp, podle kterého u protiprávně propuštěného úředníka nedochází ke kumulaci hodin dovolené za období ode dne propuštění do dne obnovení služebního poměru resp. dne, který byl s konečnou platností určen jako den propuštění, je neslučitelné s tímto článkem?
- 2) Vyplyne-li z otázky 1, že ve sporném období došlo ke kumulaci hodin dovolené: Musí být v takovém případě článek 7 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že článek 23 Barp, podle kterého lze na konci roku, v němž se nakumulovala dovolená, převést do příštího roku pouze omezený počet hodin dovolené a zbývající nevyčerpané hodiny dovolené propadnou, je neslučitelný s tímto článkem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 11. května 2015 – Município de Vila Pouca de Aguiar v. Sá Machado & Filhos, SA, Norcep
Construções e Empreendimentos, Lda**

(Věc C-214/15)

(2015/C 254/09)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Município de Vila Pouca de Aguiar

Odpůrkyně: Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

Předběžné otázky

Připouští unijní právo, zvláště článek 55 směrnice 2004/18⁽¹⁾, aby v rámci postupu při zadávání veřejné zakázky na stavební práce došlo k okamžitému vyloučení nabídky uchazeče, která nebyla již v okamžiku předložení doplněna dokumentem odůvodňujícím „mimořádně nízkou cenu“ této nabídky, za předpokladu, že zadávací dokumentace obsahuje kritérium pro zohlednění tohoto pojmu [bod 09/C1 „zadávací dokumentace“]?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2015 Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits
Diffusion proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-378/
13, APAL a Star Fruit v. OHIM**

(Věc C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

— Zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. března 2015 ve věci T-378/13, EU:T:2015:186, v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhaly zejména změny rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. května 2013 ve věci R 1215/2011-4;

- Změnit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. května 2013 ve věci R 1215/2011-4 v tom smyslu, že odvolání podané žalobkyněmi k tomuto odvolacímu senátu je opodstatněné a v důsledku toho musí být vyhověno námitce žalobkyň proti zápisu ochranné známky Společenství ENGLISH PINK č. 8610768;
- Uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu veškerých nákladů řízení žalobkyň jak v řízení o kasačním opravném prostředku, tak i v postupňovém řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádějí navrhovatelky následující důvody.

Zprvé mají navrhovatelky za to, že jak Tribunál, tak i odvolací senát, porušili základní zásadu překážky věci rozsouzené s konečnou platností mezi týmiž účastníky řízení soudem pro ochranné známky Společenství podle nařízení (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství („NOZ“) ⁽¹⁾, jakož i základní zásady právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání.

Zadruhé navrhovatelky výtýkají Tribunálu, že se dopustil porušení čl. 65 odst. 3 téhož nařízení tím, že nezměnil rozhodnutí Úřadu.

Konečně mají navrhovatelky za to, že vzhledem k tomu, že o sporu již bylo rozhodnuto, má Soudní dvůr použít čl. 61 odst. 1 statutu Soudního dvora.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 20. května 2015 – Brite Strike Technologies Inc. v. Brite Strike Technologies SA

(Věc C-230/15)

(2015/C 254/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Brite Strike Technologies Inc.

Žalovaná: Brite Strike Technologies SA

Předběžné otázky

- 1) Má se na ÚBDV [Úmluvu zemí Beneluxu o duševním vlastnictví (ochranné známky a vzory)] pohlížet (případně z důvodů uvedených v bodech 28 až 34 rozsudku Gerechthof Den Haag ze dne 26. listopadu 2013) jako na pozdější úmluvu, takže článek 4.6 ÚBDV neplatí jako zvláštní úprava ve smyslu článku 71 nařízení č. 44/2001 ⁽¹⁾?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

- 2) Vyplyvá z článku 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001, že mezinárodní příslušnost rozhodnout ve věci mají jak belgické, tak i nizozemské a lucemburské soudy?
- 3) V případě záporné odpovědi: Jak se má v případě, jakým je tento, určit, zda mají mezinárodní příslušnost belgické, holandské nebo lucemburské soudy? Lze při tomto (bližším) určení mezinárodní příslušnosti (přece jen) použít článek 4.6 ÚBDV?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal administratif (Lucembursko) dne 22. května 2015 – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angerlo Linares Verruga v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Věc C-238/15)

(2015/C 254/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobci: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Předběžné otázky

Je podmínka uložená studentům, kteří nemají bydliště v Lucemburském velkovévodství, v článku 2a zákona ze dne 22. června 2000 o finanční podpoře státu na vysokoškolské studium, ve znění zákona ze dne 19. července 2013, vylučující zohlednění jakéhokoli jiného kritéria vazby, a sice podmínka být dětmi pracovníků, kteří ke dni podání žádosti o finanční podporu byli zaměstnaní nebo vykonávali samostatně výdělečnou činnost v Lucembursku po nepřerušenu dobu alespoň pěti let, odůvodněná zájmy vzdělávací a rozpočtové politiky uváděné Lucemburským velkovévodstvím a je vhodná a přiměřená vzhledem ke sledovanému cíli, a sice úsilí podpořit zvýšení podílu osob s vysokoškolským vzděláním a přitom zaručit, že se tyto osoby po využití možnosti poskytované systémem dotyčné podpory na financování jejich studia – případně uskutečněného v zahraničí – do Lucemburska vrátí, aby takto nabyté znalosti využily ve prospěch rozvoje hospodářství tohoto členského státu?

Žaloba podaná dne 27. května 2015 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-244/15)**

(2015/C 254/13)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že zavedla a ponechala v platnosti právní předpisy stanovující osvobození od dědické daně, pokud jde o první nemovitost určenou k bydlení, jež zakládají diskriminaci v tom smyslu, že se vztahují pouze na příslušníky Evropské unie s bydlištěm v Řecku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 SFEU a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Rozdílné daňové zacházení s rezidenty v Řecku, kteří nejsou vlastníky nemovitosti (kteří jsou osvobozeni od dědické daně), a nerezidenty v Řecku, pokud jde o první nemovitost určenou k bydlení nabytou na základě dědické sukcese, představuje neodůvodněné omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU (viz též článek 65 SFEU).
2. Rozdílné daňové zacházení s rezidenty v Řecku a nerezidenty v Řecku představuje neodůvodněné rozlišování srovnatelných situací, neboť nerezidenti se též mohou přestěhovat do Řecka, aby se tak nacházeli ve stejném postavení jako rezidenti již nacházející se v Řecku, a navíc osvobození není spojeno s obyváním nemovitosti nabyté na základě dědické sukcese jejím vlastníkem, takže místo bydliště nemůže být kritériem, na jehož základě se osvobození přiznává. Kritérium bydliště zakrývá kritérium státní příslušnosti, neboť rezidenty v Řecku jsou v převážné většině řečtí státní příslušníci a naopak.
3. Takové rozlišování, které není spojeno s obyváním nemovitosti jejím vlastníkem, nelze odůvodnit na základě kritérií sociální politiky, ani potřebou zajistit veřejné příjmy.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2015 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-412/13, Chin Haur Indonesia,
PT v. Rada Evropské unie**

(Věc C-253/15 P)

(2015/C 254/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. França, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Chin Haur Indonesia, PT, Rada Evropské unie, Maxcom Ltd

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 19. března 2015 ve věci T-412/13 *Chin Haur Indonesia, PT v. Rada Evropské unie*, oznámený Komisi dne 23. března 2015, zamítl žalobu v prvním stupni řízení a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

nebo alternativně,

- vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí, rozhodl, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek předložený Komisí se týká rozsudku Tribunálu ze dne 19. března 2015 ve věci T-412/13. Tribunál tímto rozsudkem zrušil čl. 1 odst. 1 a článek 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ⁽¹⁾ ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, v rozsahu, v němž se týká *Chin Haur Indonesia, PT*.

Komise na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí tři důvody.

Zprvė, Komise tvrdí, že Tribunál nemohl podle práva dospět k závěru, že Rada porušila čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení ⁽²⁾, neboť takový závěr vychází z nesprávného výkladu příslušného bodu odůvodnění ve sporném nařízení a nesprávného výkladu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení. Zadruhé, Komise tvrdí, že Tribunál své závěry neodůvodnil dostatečně a odůvodnění obsahuje rozpory v rozporu s článkem 36 statutu Soudního dvora Evropské unie. Zatřetí, Komise má za to, že Tribunál porušil procesní práva Komise, která má podle článku 40 statutu Soudního dvora.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 153, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2015 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-413/13, *City Cycle Industries v. Rada Evropské unie*

(Věc C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. França, zmocněnci)

Další účastnice řízení: City Cycle Industries, Rada Evropské unie, Maxcom Ltd

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2015 ve věci Case T-413/13 City Cycle Industries v. Rada Evropské unie, který byl Komisi oznámen dne 23. března 2015, zamítl žalobu v prvním stupni a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

nebo alternativně,

— vrátil věc zpět Tribunálu k novému projednání; určil, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek Komise se týká rozsudku Tribunálu ze dne 19. března 2015 ve věci Case T-413/13. V tomto rozsudku Tribunál zrušil v rozsahu, v němž se týká společnosti City Cycle Industries, článek 1 odst. 1 a článek 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013⁽¹⁾ ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska.

Komise uvádí na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody. Zaprvé, Komise tvrdí, že Tribunál neposoudil ex officio, zda je žaloba na neplatnost přípustná podle čl. 263 odst. 4 SFEU. Zadruhé, Komise tvrdí, že Tribunál nemohl podle práva dospět k závěru, že Rada porušila čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení⁽²⁾, neboť takový závěr vychází z nesprávného výkladu příslušného bodu odůvodnění ve sporném nařízení a nesprávného výkladu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení. Zatřetí, Komise tvrdí, že Tribunál své závěry dostatečně neodůvodnil v rozporu s článkem 36 statutu Soudního dvora Evropské unie. Začtvrté, Komise má za to, že Tribunál porušil procesní práva Komise, která má podle článku 40 statutu Soudního dvora.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 153, s. 1

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Úř. věst. L 343, s. 51.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2015 Radou Evropské unie proti rozsudku
Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-412/13, Chin Haur Indonesia,
PT v. Rada Evropské unie**

(Věc C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert, zmocněnec, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Chin Haur Indonesia, PT, Evropská komise, Maxcom Ltd

Návrhová žádání

Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek vydaný Tribunálem dne 19. března 2015 ve věci T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT v. Rada de Evropské unie, a oznámený Radě dne 23. března 2015,

- zamítl žalobu podanou v prvním stupni společností Chin Haur Indonesia, PT, již bylo navrhováno zrušení sporného nařízení⁽¹⁾, a
- uložil společnosti Chin Haur Indonesia, PT náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v obou stupních.

Podpůrně,

- vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí, a
- rozhodl, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného výkladu čl. 13 odst. 1 základního nařízení⁽²⁾, jelikož došel k závěru, že Rada neměla k dispozici dostatečné důkazy k rozhodnutí, že žalobkyně v prvním stupni prováděla překládku zboží. Tribunál vyložil podmínky, jež musí společnost splnit k tomu, aby se na ně neuplatnila rozšířená opatření, způsobem rozporným se systematickou článku 13 základního nařízení (první důvod kasačního opravného prostředku).

Tribunál dostatečně neodůvodnil svůj závěr, podle něhož Rada na základě předložených dokumentů neměla průkazné poznatky k tomu, aby mohla v napadeném nařízení dojít k závěru, že se žalobkyně v prvním stupni účastnila překládacích operací. Mimoto, na rozdíl od toho, co je uvedeno v napadeném rozsudku, jelikož byly překládky řádně prokázány na vnitrostátní úrovni a jelikož žádost žalobkyně v prvním stupni o udělení výjimky nebyla odůvodněná, jediný závěr, který Rada a po ní i Tribunál mohly z těchto skutečností vyvodit, byl, že se žalobkyně v prvním stupni překládek účastnila. Přijetím odlišného závěru Tribunál tyto skutečnosti zkrátil (druhý důvod kasačního opravného prostředku).

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. L 153, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2015 Radou Evropské unie proti rozsudku
Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. března 2015 ve věci T-413/13, City Cycle Industries
v. Rada Evropské unie**

(Věc C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert, zmocněnkyně, R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: City Cycle Industries, Evropská komise, Maxcom Ltd

Návrhová žádání

Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek vydaný Tribunálem dne 19. března 2015 ve věci T-413/13, City Cycle Industries v. Rada de Evropské unie, a oznámený Radě dne 23. března 2015,

- zamítl žalobu podanou v prvním stupni společností City Cycle Industries, již bylo navrhováno zrušení sporného nařízení⁽¹⁾, a
- uložil společnosti City Cycle Industries náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v obou stupních.

Podpůrně,

- vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí, a
- rozhodl, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného výkladu čl. 13 odst. 1 základního nařízení⁽²⁾, jelikož došel k závěru, že Rada neměla k dispozici dostatečné důkazy k rozhodnutí, že žalobkyně v prvním stupni prováděla překládku zboží. Tribunál vyložil podmínky, jež musí společnost splnit k tomu, aby se na ně neuplatnila rozšířená opatření, způsobem rozporným se systematickou článku 13 základního nařízení (první důvod kasačního opravného prostředku).

Tribunál dostatečně neodůvodnil svůj závěr, podle něhož Rada na základě předložených dokumentů neměla průkazné poznatky k tomu, aby mohla v napadeném nařízení dojít k závěru, že se žalobkyně v prvním stupni účastnila překládacích operací. Mimoto, na rozdíl od toho, co je uvedeno v napadeném rozsudku, jelikož byly překládky řádně prokázány na vnitrostátní úrovni a jelikož žádost žalobkyně v prvním stupni o udělení výjimky nebyla odůvodněná, jediný závěr, který Rada a po ní i Tribunál mohly z těchto skutečností vyvodit, byl, že se žalobkyně v prvním stupni překládek účastnila. Přijetím odlišného závěru Tribunál tyto skutečnosti zkrátil (druhý důvod kasačního opravného prostředku).

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. L 153, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22).

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2015 Belgickým královstvím proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-538/11, *Belgie v. Komise*

(Věc C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Belgické království (zástupci: C. Pochet a J.-C. Halleux, a L. Van Den Hende, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2015,
- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. července 2011 o státní podpoře ve prospěch financování testů prováděných za účelem zjištění přenosných spongiformních encefalopatií (TSE) u skotu, kterou provedla Belgie (Státní podpora C 44/8 (ex NN 45/04)],

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil několika nesprávných právních posouzení a nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o existenci hospodářského zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

- a) **První část:** Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a nesplnil povinnost uvést odůvodnění, a to zejména proto, že vycházel z předpokladu, že pokaždé, když úřady ukládají určitým podnikům zákonné nebo správní povinnosti, musejí být náklady související s touto povinností automaticky neseny dotčenými podniky, aniž by úřady na této skutečnosti mohly cokoli změnit, a to bez ohledu na účel opatření a souvislostí s výkonem veřejné moci. Tento přístup nelze přijmout, ale Tribunál nevysvětlil, proč náklady na testy BSE představují zátěž, kterou má obvykle nést podnik. Zároveň Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v článku 36 ve spojení s článkem 53 statutu Soudního dvora, zejména tím, že se nezabýval různými argumenty a precedenčními případy uvedenými žalobcem nebo tím, že neuznal jejich relevanci.
- b) **Druhá část:** Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož měl za to, že existence či neexistence harmonizačních ustanovení je zcela irelevantní, pokud jde o posouzení, zda se jedná o státní podporu. Tribunál přitom rovněž porušil svou povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v článku 36 ve spojení s článkem 53 statutu Soudního dvora, neboť neodpověděl na argumenty Belgického království.
- c) **Třetí část:** Tribunál v napadeném rozsudku nesprávně vycházel z toho, že Belgické království neuvádí, proč je existence nebo neexistence nadměrné kompenzace právně relevantní pro existenci hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Kromě toho je napadený rozsudek stížen nesprávným právním posouzením, jelikož podle všeho naznačuje, že tento argument nebyl skutkově dostatečně vysvětlen.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o podmínku selektivity ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že obecně tvrdil, že se podniky, podléhající povinnosti provádět kontroly před uvedením svého zboží na trh a jeho prodávání, *per definitionem* nacházejí ve „srovnatelné skutkové a právní situaci“. Každopádně Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění tím, že nijak nevysvětlil, proč se všechny tyto podniky s ohledem na státní podpory nacházejí ve „srovnatelné skutkové a právní situaci“, a neodpověděl na výhrady vyjádřené Belgickým královstvím.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 22. května 2015 – Iberdrola v. Komise

(Věc T-260/15)

(2015/C 254/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iberdrola, SA (Bilbao, Španělsko) (zástupci: J. Ruiz Calzado a J. Domínguez Pérez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 rozhodnutí;
- zrušil čl. 4 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž Španělskému království ukládá povinnost ukončit režim podpory uvedený v článku 1;
- zrušil čl. 4 odst. 2, 3, 4 a 5 rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá povinnost navrácení státní podpory určené Komisí;
- podpůrně omezil povinnost navrácení uloženou v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí na stejné podmínky, které byly stanoveny v prvním a druhém rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je totéž, které bylo napadeno ve věcech T-12/15, Banco de Santander a Santusa v. Komise, a T-252/15, Ferrovial SA a další v. Komise.

Předložené žalobní důvody a hlavní argumenty jsou obdobné žalobním důvodům a hlavním argumentům předloženým v uvedených věcech.

Žaloba podaná dne 15. května 2015 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. Komise

(Věc T-263/15)

(2015/C 254/20)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gmina Miasto Gdynia (Gdyně, Polsko), Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdyně, Polsko) (zástupci: T. Koncewicz, K. Gruszecka Spychała, M. Le Berre, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. února 2015 týkajícího se opatření SA.35388 (2013/C) S.A. 35388 (2013/C) (ex 2013/NN et ex 2012/N) Polsko – „Zřízení letiště Gdynia-Kosakowo“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně mimo jiné tyto žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze

- svévolného jednání a zjevně nesprávného posouzení při zjišťování skutkového stavu, překročení rozsahu posuzovací pravomoci Komise a zjevně nesprávného posouzení důkazů.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z

- neprovedení přezkumu faktorů a okolností relevantních pro právní posouzení investic do letiště Gdynia-Kosakowo Komisí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z

- překročení posuzovací pravomoci Komise ve smyslu judikatury, která zdůrazňuje povinnost orgánu, kterému byla přiznána určitá posuzovací pravomoc, vyložit, z jakého důvodu byly některé důkazy a skutečnosti zohledněny, a jiné naopak odmítnuty.

4. Čtvrtý žalobní vycházející z

- porušení čl. 107 odst. 1 SFEU ve spojení s obecnou zásadou evropského práva, která tvoří základ zásady právní jistoty a loajality orgánu vůči právním subjektům, z důvodu nesprávného uplatnění a výkladu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z

- nesprávné právní kvalifikace skutečností a důkazů, a tudíž porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, z toho důvodu, že Komise vycházela z toho, že v projednávané věci nebyla opatření žalobkyň v souladu s kritériem soukromého investora a nebylo prokázáno, že investiční projekt bude realizován soukromým investorem, z čehož vyvodila, že investice do letiště Gdynia-Kosakowo představuje protiprávní státní podporu.

Žaloba podaná dne 8. května 2015 – Gameart v. Komise**(Věc T-264/15)**

(2015/C 254/21)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Polsko) (zástupce P. Hoffman, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. února 2015 v části, v níž potvrzuje odmítnutí vyhovět žádosti zasláné ministerstvu zahraničí Polské republiky a týkající se přístupu ke kopiím dopisů Polské republiky zaslaných Komisi ohledně řízení vedených Komisí ve věci porušení unijního práva Polskou republikou s ohledem na zákon o hazardních hrách ze dne 19. listopadu 2009, které jsou v držení tohoto ministerstva,
- pokud by Tribunál zaujal stanovisko odlišné od stanoviska žalobkyně, podle něhož nelze čl. 5 druhý pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise chápat tak, že umožňuje Komisi učinit závazným rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům, které jí bylo předáno členským státem a které bylo adresováno fyzickou nebo právníckou osobou orgánu tohoto státu, aby podle článku 277 SFEU rozhodl, že čl. 5 druhý pododstavec tohoto nařízení nelze z důvodu své neplatnosti v projednávané věci použít,
- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise s ohledem na čl. 5 druhý pododstavec nařízení 1049/2001
 - Jelikož byla žádost adresovaná orgánu členského státu a netýkala se dokumentů, jejichž autorem by byl tento stát, článek 4 nařízení se nepoužije. Pouhé předání žádosti členským státem Komisi podle čl. 5 druhého pododstavce nařízení neposkytuje Komisi pravomoc, pokud se tato žádost netýká dokumentů, jejichž je autorem. I když by se na žádost uplatnil článek 5 nařízení, nemůže být čl. 5 druhý pododstavec nařízení vykládán tak, že unijní orgán opravňuje k tomu, aby rozhodnutí o této žádosti učinil závazným.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení 1049/2001
 - Komise byla před vydáním svého rozhodnutí o přístupu k dokumentu, jehož autorem je Polská republika, povinna provést konzultaci s tímto státem podle čl. 4 odst. 4 nařízení, což neučinila. K odmítnutí zpřístupnit dokument, jehož autorem je Polská republika, navzdory neexistenci nesouhlasu projeveného podle čl. 4 odst. 5 nařízení, by mělo docházet pouze za výjimečných okolností, které v projednávaném případě nenastaly.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 296 SFEU
 - Komise nijak neodůvodnila svoji pravomoc vydat rozhodnutí, pokud jde o jeho napadenou část, navzdory tomu, že žalobkyně většinu své potvrzující žádosti věnovala otázce absence pravomoci Komise. Příslušné informace nebyly uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, což žalobkyni zbavuje přiměřené ochrany jejích práv před Tribunálem.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neplatnosti podle článku 277 SFEU
 - Pokud by měl Tribunál navzdory argumentům obsaženým v prvním žalobním důvodu, že čl. 5 druhý pododstavec nařízení 1049/2001 je třeba vykládat ve smyslu, že předání žádosti o přístup k dokumentu v držení členského státu tímto státem unijnímu orgánu zmocňuje tento orgán učinit závazným rozhodnutí o této žádosti, žalobkyně tvrdí, že takto chápaný článek 5 nemůže být založen na čl. 15 odst. 3 SFEU ani na článku 255 Smlouvy o ES jakožto vhodných právních základech, a proto není platný. Takto chápané ustanovení navíc neodpovídá odůvodnění nařízení 1049/2001, a proto je neplatné z pohledu článku 296 SFEU (článku 253 Smlouvy o ES).

Žaloba podaná dne 5. června 2015 – Industrias Químicas del Vallés v. Komise**(Věc T-296/15)**

(2015/C 254/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Španělsko) (zástupkyně: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas a C. Vila Gisbert, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nepoužil nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, a zejména článek 24 a bod 4 přílohy II tohoto nařízení;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/408 ze dne 11. března 2015 v rozsahu, v němž je metalaxil zařazen na seznam látek, které se mají nahradit, uvedený v jeho příloze, a
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že prováděcí nařízení bylo přijato na základě protiprávní právní normy, neboť nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh je v rozporu s právem Evropské unie, jelikož:
 - tím, že stanoví mechanismus nahrazování účinných látek na základě hypotetických a objektivně nepodložených rizik, je v rozporu se zásadou předběžné opatrnosti;
 - tím, že se vztahuje na povolené látky, je v rozporu se zásadou proporcionality, protože překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení stanoveného cíle vysoké úrovně ochrany;
 - tím, že podporuje nahrazování látek za takových podmínek, za jakých tak činí, narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a
 - ve vztahu ke kritériu „velkého podílu neaktivních izomerů“, uvedenému v bodě 4 přílohy II nařízení (ES) č. 1107/2009, je v rozporu s povinností uvést odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že nařízení (EU) č. 2015/408 je v rozporu s povinností uvést odůvodnění, neboť zařazení metalaxilu na seznam látek, které se mají nahradit, není odůvodněno na základě vědeckých a odborných kritérií, a že ve vztahu k metalaxilu-M je v rozporu se zásadou nediskriminace.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že nařízení (EU) č. 2015/408 je ve vztahu k cílům snižování rizik pro zdraví lidí a pro životní prostředí, prosazovaným Evropskou unií, v rozporu se zásadou proporcionality.

Žaloba podaná dne 8. června 2015 – Nova v. Komise

(Věc T-299/15)

(2015/C 254/23)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Itálie) (zástupci: M. Astolfi, advokát, M. Petrucci, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

Primárně:

- určil, že žalobkyně splnila všechny smluvní závazky plynoucí z grantové dohody č. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac č. 30-CE-0495809/00-94, a tudíž:
 - určil, že má právo si ponechat částku 80 242,78 eur, kterou již obdržela v rámci „pre-financing payment“ a která je v současnosti předmětem výzvy k úhradě vydané Evropskou komisí – Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, ref. 1520007 ze dne 1. dubna 2015, týkající se „HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe č. 3241503771“, kterou žalovaná vydala za účelem navrácení uvedené částky.
 - uložil žalované povinnost zaplatit dosud dlužný zůstatek 52 146,36 eur, jakožto „final payment“, spolu s úroky z prodlení plynoucími až do splnění povinnosti ve smyslu článku II.16.3 grantové dohody, jakož i náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

Podpůrně:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise – Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, ref. 1520007 ze dne 1. dubna 2015, týkající se „HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe – výzva k úhradě č. 3241503771“, jejímž předmětem je vrácení částky 80 242,78 eur, a jakékoli jiné předcházející, přípravné nebo následující akty.
- uložil žalované povinnost zaplatit dosud dlužný zůstatek 52 146,36 eur za splnění grantové dohody č. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac č. 30-CE-0495809/00-94 jakožto „final payment“, spolu s úroky z prodlení plynoucími až do splnění povinnosti ve smyslu článku II.16.3 grantové dohody, jakož i náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nevyplacení zůstatku a z porušení povinností stanovených v článku II.15.4 grantové dohody.

— V tomto ohledu žalobkyně namítá, že Komise svým chováním porušila zásadu kontradiktornosti, jakož i porušení zásad transparentnosti, nestrannosti a neutrality nezávislého hodnotitele.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesplnění povinností provést objektivní posouzení výsledku stanovených v Příloze I – LogFrame grantové dohody a ve vztahu k mezím snížení zůstatku ve smyslu článku II.17.5 grantové dohody, jakož i mezím sankcí podle článku II.12.

— V tomto ohledu žalobkyně namítá, že Komise nese určitý díl odpovědnosti za to, že výsledků nebylo dosaženo, dále poukazuje na bezdůvodné obohacení Komise, porušení zásady řádné správy, pokud jde o hodnocení cílů daného projektu vzhledem k chování samotné Komise, jakož i porušení podstatných náležitostí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z obecného nesplnění smluvních závazků.

— V tomto ohledu žalobkyně namítá, že při postupu Komise v rámci auditu a vymáhání částek byla porušena zásada proporcionality, zásada loajální spolupráce, zásada práva na obhajobu, jakož i porušení čl. 42 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie..

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesplnění povinností stanovených v článku II.14

— V tomto ohledu žalobkyně namítá porušení zásady legitimního očekávání, pokud jde o způsobilost výdajů týkajících se lidských zdrojů a výzkumné činnosti.

Žaloba podaná dne 18. června 2015 – Itálie v. Komise

(Věc T-317/15)

(2015/C 254/24)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/302/15 – Administrátoři v oboru auditu (AD 5),

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty uplatněné v této věci jsou stejné jako ve věci T-17/15, *Itálie v. Komise* (Úř. věst. C 81 ze dne 9. března 2015, s. 27).

Žaloba podaná dne 19. června 2015 – *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA v. Komise*

(Věc T-320/15)

(2015/C 254/25)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* (Vicenza, Itálie) (zástupci: M. Merola, advokát, M. Santacrose, advokátka, M. Toniolo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil napadené rozhodnutí, jímž Komise vyloučila *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* z účasti ve výběrovém řízení o veřejných zakázkách a grantech financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, včetně řízení č. JRC/IPR/2014/C.5/003 RC zveřejněného v Úř. věst. 2014/S 034-054569 a jeho opravy, na období dvou let a desíti měsíců;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Řízení o vyloučení bylo zahájeno na základě účasti žalobkyně na zúženém výběrovém řízení vyhlášeném Společným výzkumným střediskem dne 18. února 2014 na výstavbu nové budovy v Ispře. Komise si byla vědoma určitých nesrovnalostí ze strany žalobkyně.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z chyb při šetření, zkreslení skutečností a následného nesprávného právního posouzení pokud jde o nepoužití výjimky stanovené v posledním odstavci článku 106 odst. 1 finančního nařízení.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo chybami při šetření, zkreslením skutečností a následným nesprávným právním posouzením, jelikož poslední odstavec článku 106 odst. 1 nařízení č. 966/2012 nebyl v projednávané věci uplatněn. Komise zejména pochybila v tom, že nerozpoznala, že byla splněna kritéria podle čl. 106 odst. 1 písm. b) nařízení č. 966/2012 a že nevzala řádně v potaz písemné důkazy předložené v průběhu šetření společností *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* k prokázání skutečnosti, že vůči Dr. Maltaurovi byla přijata „přiměřená opatření“.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se čl. 106 odst. 1 písm. c) finančního nařízení nepoužije.
 - Žalobkyně v tomto ohledu podpůrně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo zkreslením skutečností a neuvedením důvodů, jelikož žalobkyni byla přičítána odpovědnost za vážné profesní pochybení podle čl. 106 odst. 1 písm. c) nařízení č. 966/2012. Dokumenty týkající se právních záležitostí Dr. Maltaura neprokazují, že *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* nesplnila své povinnosti pokud jde o dohled a smluvní povinnosti, nebo že společnost měla prospěch z nezákonného jednání přičítaného jejímu původnímu řediteli. Neexistují tedy důkazy, které by podpořily názor, že *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* se provinila vážným profesním pochybením podle citovaného důvodu pro vyloučení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení pravidla *audi alteram parte*.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje pravidlo *audi alteram parte*, neboť vychází z informací, na něž Komise ve svém dopise o zahájení řízení neodkázala, tudíž Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA neměla příležitost předložit svá vyjádření. Žalobkyně se tedy nemohla řádně bránit proti výsledkům šetření vedoucím k jejímu vyloučení ze všech řízení o udělení veřejných zakázek a grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a Evropského rozvojového fondu.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality při určení období vyloučení.
 - Žalobkyně v tomto ohledu podpůrně tvrdí, že rozhodnutí o vyloučení bylo přijato v rozporu se zásadou proporcionality, zejména v části, v níž stanoví období vyloučení na dva roky a deset měsíců. Délka tohoto období je zcela neopodstatněná, je v rozporu se smyslem a účelem pravidel stanovených v nařízení č. 966/2012 a nařízení č. 1268/2012, která upravují důvody pro vyloučení, a je zjevně nepřiměřená, neboť faktory, které by mohly mít negativní důsledky na profesní jednání Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA, byly touto společností vyloučeny a neexistují další důvody, pro něž by se Komise musela obávat ztrát financí či dobré pověsti.
-

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 25. června 2015 – EE v. Komise

(Věc F-55/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Návrhové žádání znějící na zrušení — Postup obnovení smlouvy — Článek 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie — Právo být vyslechnut — Porušení — Návrhové žádání znějící na náhradu škody — Nemajetková újma“

(2015/C 254/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: EE (zástupci: L. Levi a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a T. S. Bohr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o neobnovení smlouvy se žalobkyní, která měla být uzavřena na dobu neurčitou.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise neobnovit smlouvu smluvní zaměstnankyně EE, oznámené ústně dne 14. října 2013, potvrzené přípisem ze dne 31. října 2013 a odůvodněné přípisem ze dne 13. prosince 2013, se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá, aby EE zaplatila částku 10 000 eur.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EE.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 241, 24. 11. 2014, s. 59.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (samosoudce) ze dne 25. června 2015 – Mikulík v. Rada

(Věc F-67/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Zkušební doba — Prodloužení zkušební doby — Propuštění na konci zkušební doby — Zkušební doba uskutečněná za nezákonných podmínek“

(2015/C 254/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Filip Mikulík (Praha, Česká republika) (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a M. Veiga, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o propuštění žalobce na konci jeho zkušební doby a na náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Filip Mikulík ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 380, 27.10.2014, s. 26.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 22. června 2015 – van Ourdenaarden v. Parlament

(Věc F-139/14) (¹)

„Veřejná služba — Úředníci — Dovolena za kalendářní rok — Převod omezený na dvanáct dní — Kompenzace — Důchodový výměr — Nezpochybnění ve lhůtě — Neexistence nových a podstatných skutečností — Článek 81 jednacího řádu — Zjevně nepřijatelná žaloba“

(2015/C 254/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Annetje Elisabeth van Ourdenaarden (Grevenmacher, Lucembursko) (zástupce: F. Moyses, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Ecker a N. Chemaï, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí nepřevést do roku 2013 dny dovolené, které si žalobkyně nevybrala v roce 2012 z důvodu nemoci, a návrh na náhradu údajně způsobené morální újmy a hmotné škody.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) Annetje Elisabeth van Ourdenaarden a Evropský parlament ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 89, 16. 3. 2015, s. 46.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS